



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 832

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 octombrie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 363 din 28 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2–6		
Decizia nr. 438 din 4 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	6–9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
729. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidarea și modernizarea stadionului Giulești «Valentin Stănescu», calea Giulești nr. 18, sector 6, București”	10–11		
730. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pavilion de medicină operațională — politraumă în cazarma 1053 Craiova”	12		
733. — Hotărâre pentru modificarea art. 11 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale			
		Fitosanitare și a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor	13–14
		736. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru municipiul Săcele, județul Brașov.....	14
		737. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 170/2019 privind aprobarea numărului mediu maxim de personal pe anul 2019 pentru operatorii economici din industria națională de apărare, care desfășoară activități conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		3.265. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind reguli de elaborare de către instituțiile publice a situațiilor financiare întocmite începând cu finele trimestrului III al anului 2019	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 28 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de unitatea administrativ-teritorială comuna Coronini, județul Caraș-Severin, prin primar, în Dosarul nr. 12.254/299/2017 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.229D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Valeriu Stoica, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea ING Bank N.V. Amsterdam, Sucursala București. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Acesta învederează că excepția ridicată are în vedere caracterul vădit neconstituțional al prevederilor art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, întrucât încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, normă care poate fi privită atât autonom, cât și prin raportare la art. 135 alin. (2) lit. b) din Legea fundamentală. Susține că atunci când este vorba despre un act administrativ fiscal care este titlu executoriu, suspendarea executării lui se poate dispune fie de instanța de judecată, în condițiile art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, fie ca o facilitare pentru contribuabilul care contestă legalitatea actului administrativ. Arată că executarea titlului fiscal se poate suspenda de drept dacă debitorul creanței fiscale, în timpul în care a făcut contestația administrativă fiscală sau în timpul în care este pe rol acțiunea în contencios administrativ, depune o scrisoare de garanție sau o poliță de asigurare de garanție până la cuantumul sumei contestate, care nu a fost plătită. În esență, susține că art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală nu respectă principiul securității raporturilor juridice întrucât, din cauza formulării echivoce a legiuitorului, textul criticat impune organului fiscal executarea creanței fiscale numai în ultima zi de valabilitate a scrisorii de garanție, chiar dacă acțiunea în anulare a fost respinsă prin hotărâre judecătorească definitivă, ceea ce presupune că rațiunea suspendării executării silite nu mai există. În plus, precizează că textul criticat permite posibilitatea ca suspendarea executării silite fiscale să se prelungească *sine die*, chiar și după momentul soluționării definitive a acțiunii în contencios administrativ, prin atitudinea abuzivă a debitorului executat silit.

4. Apreciază că reglementarea criticată este neconstituțională, în primul rând întrucât impune ca executarea garanției să aibă loc numai în ultima zi de valabilitate a scrisorii de garanție bancară, deși printr-o hotărâre definitivă a instanței de contencios administrativ s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat că executarea silită fiscală s-a desfășurat în condiții de legalitate deplină. De asemenea, un al doilea viciu de neconstituționalitate rezultă din faptul că executarea garanției în ultima zi de valabilitate a acesteia se poate realiza doar dacă contribuabilul/plătitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție. Or, în situația în care în ultima zi de valabilitate sau anterior contribuabilul executat silit depune o nouă scrisoare de garanție bancară, deși printr-o hotărâre definitivă se constată că împotriva acestuia există o creanță fiscală, certă și exigibilă, scrisoarea de garanție bancară nu poate fi executată de către creditor din moment ce una dintre condițiile reclamate de textul criticat nu mai este îndeplinită.

5. În acest context, susține că atât timp cât rațiunea suspendării constă în evitarea producerii unor consecințe ireversibile prin efectuarea unor acte de executare silită în dezacord cu exigențele legale, este necesar ca suspendarea de drept a executării silite fiscale să dăinuie cel mult până la momentul în care instanța de contencios administrativ se va pronunța asupra fondului cauzei, statuând asupra legalității actului administrativ. Apreciază astfel că reglementarea legală criticată ar trebui redactată de maniera în care, în cazul depunerii de către contribuabilul supus unei executări silite a unei scrisori de garanție bancară la administrația fiscală competentă, fără ca acesta să formuleze și contestația administrativ-fiscală împotriva actului din care emană creanța fiscală executată silit, iar, ulterior, dacă este cazul, acțiunea în anulare, scrisoarea de garanție ar trebui să poată fi executată imediat de către organul fiscal. De asemenea, susține că efectul suspensiv al scrisorii de garanție bancară trebuie să se producă atât timp cât există o contestație administrativă sau cât timp se judecă acțiunea în anularea actului administrativ fiscal, iar din momentul soluționării definitive a contestației sau a acțiunii în anulare efectul suspensiv al depunerii scrisorii de garanție ar trebui să înceteze.

6. Concluzionând, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, în care s-a statuat că încasarea creanțelor fiscale este fundamentală pentru adoptarea măsurilor de protecție specială, apte să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, precum și faptul că relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe buna-credință. Or, în opinia avocatului autoarei excepției de neconstituționalitate, art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală nu este în măsură să satisfacă niciunul dintre aceste imperative, textul criticat ignorând obligația legiuitorului de a adopta un regim special de preferință în favoarea statului în ceea ce privește efortul de încasare a creanțelor bugetare și de asigurare a veniturilor publice la bugetul de stat. În sensul celor expuse mai sus, depune la dosar note scrise și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autoarea acesteia vizează modalitatea de interpretare și aplicare a reglementării de lege criticate. În acest sens, învederează faptul că modul în care se execută scrisoarea de garanție/poliță de asigurare de garanție sau modalitatea în care instanța de judecată poate să dispună suspendarea actului fiscal contestat nu vizează critici de neconstituționalitate, ci eventuale propuneri de modificare a textului de lege. Cu privire la fondul excepției de neconstituționalitate, arată că, în situația în care Curtea va trece peste soluția de inadmisibilitate, propune respingerea excepției ca neîntemeiată și arată că textul de lege criticat este clar și previzibil. De asemenea, în ceea ce privește susținerile potrivit cărora faptul că scrisoarea de garanție/poliță de asigurare de garanție se execută în ultima zi ar fi de natură a prejudicia organul fiscal, reprezentantul Ministerului Public consideră că acestea nu reprezintă temeiuri pentru admiterea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 5 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.254/299/2017, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de unitatea administrativ-teritorială comuna Coronini, județul Caraș-Severin, prin primar, cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect o contestație la executare.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea excepției acesteia apreciază că, din analiza prevederilor art. 235 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se observă că organul fiscal ar putea executa garanția după respingerea contestației sau a acțiunii în contencios administrativ, numai în ultima zi de valabilitate a acesteia, dacă sunt îndeplinite cumulativ cele trei condiții stipulate la lit. a) — c) ale textului criticat. Susține că, în ipoteza practică în care acțiunea în contencios administrativ a unui contribuabil ar fi respinsă definitiv, organul fiscal ar executa garanția doar în ultima zi de valabilitate a acesteia, deși acțiunea contribuabilului a fost respinsă, iar instanța a stabilit definitiv că acesta datorează creanțe bugetului general consolidat. Rezultă, astfel, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, o situație juridică ipotetică în care statul, prin organele sale fiscale, centrale sau locale, deși are o creanță împotriva unui contribuabil, stabilită definitiv de către instanța de judecată, este nevoit să aștepte ultima zi de valabilitate a garanției pentru a o putea executa. Mai mult, executarea garanției în ultima zi de valabilitate a acesteia se poate face doar dacă sunt îndeplinite cumulativ cele trei condiții enumerate la art. 235 alin. (2) lit. a) — c) din Codul de procedură fiscală, sens în care menționează dispozițiile cuprinse la lit. b) potrivit cărora „*contribuabilul/ plătitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție*”. În această situație, în cazul în care în ultima zi de valabilitate sau anterior contribuabilul depune o nouă scrisoare de garanție bancară, chiar dacă printr-o decizie definitivă a instanței a fost stabilită creanța acestuia, garanția nu poate fi executată, deoarece nu ar fi îndeplinite cumulativ cele trei condiții. S-ar ajunge, astfel, în situația în care contribuabilul, cu o decizie definitivă a instanței prin care i-au fost stabilite sume de plată, ar putea depune permanent o scrisoare de garanție bancară, iar statul nu ar putea să își recupereze creanțele datorate către bugetul general consolidat decât în ultima zi de valabilitate a garanției. Așa fiind, consideră că prevederile art. 235 alin. (2) din Codul de procedură fiscală nu și-ar putea produce efectele, și anume recuperarea creanțelor datorate de către un contribuabil, contrar

prevederilor art. 13 alin. (5) din Codul de procedură fiscală care stipulează că „*Prevederile legislației fiscale se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce niciunul.*” În acest context, autoarea excepției apreciază că reglementarea criticată nu îndeplinește exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, fiind incompatibile cu principiul consacrat în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, și anume acela al supremației Constituției și al legilor.

10. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat este redactat într-un mod clar, iar efectele prevăzute de acesta au caracter previzibil. Faptul că acestea nu sunt în favoarea organului fiscal nu reprezintă o încălcare a condițiilor de previzibilitate și claritate pe care orice text de lege trebuie să le îndeplinească. Instanța de judecată apreciază că, de fapt, criticile formulate vizează interpretarea și aplicarea reglementării de lege criticate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că din analiza reglementării criticate rezultă că nu există neclarități privind efectele pe care acestea le produc, fiind stabilite anumite condiții care trebuie îndeplinite în mod cumulativ pentru ca organul fiscal să execute garanția constituită de către debitor în cadrul procedurii de executare silită.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 235 — intitulat *Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție*

„(2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție contestația ori acțiunea în contencios administrativ este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul/plătitorul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația sau acțiunea în contencios administrativ;

b) contribuabilul/plătitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție;

c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta referitoare la claritatea și previzibilitatea normei juridice.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, sub imperiul vechiului Cod de procedură fiscală, scrisorile de garanție constituite odată cu cererea de suspendare a executării silite, prevăzute la art. 126, erau admise doar dacă erau emise de bancă, nu și de către alte instituții financiare sau de credit autorizate, care pot emite astfel de documente de garantare. Pentru remedierea acestei situații, prin art. I pct. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 16/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost introdus art. 148¹, modificat ulterior prin art. I pct. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 20 iulie 2015, deci anterior intrării în vigoare a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prin care legiuitorul a instituit posibilitatea contribuabililor de a depune drept garanție, în vederea suspendării executării silite sau a neînceperii acesteia, o scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau o poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare.

18. Curtea observă că prevederile art. 235 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, criticate în prezenta cauză, reiau în mare măsură conținutul normativ cuprins în art. 148¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit art. 211 lit. b) din același act normativ, garanțiile se pot constitui, printre altele, printr-o scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau, după caz, de o instituție financiară nebancaară înscrisă în registrele Băncii Naționale a României pentru emiterea de garanții ori o poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din afara Uniunii Europene aceasta trebuie confirmată, conform normelor bancare, de o instituție de credit sau, după caz, de o instituție financiară nebancaară ori o societate de asigurare din România. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din Uniunea Europeană, aceasta este acceptată de organul fiscal dacă sunt respectate prevederile referitoare la notificare cuprinse în Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, transpusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), transpusă prin Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

19. În acest context, Curtea reține că pentru a suspenda executarea silită a actului administrativ fiscal contestat, legiuitorul a instituit, prin art. 235 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, o procedură alternativă, distinctă de suspendarea judiciară, și anume suspendarea administrativă a executării silite prin depunerea unei scrisori de garanție/polițe

de asigurare de garanție. Acest tip de suspendare operează *ope legis*, de la data și prin simpla depunere la organul fiscal competent a unei scrisori de garanție, respectiv autoritatea emitentă a actului contestat, cu consecința neînceperii sau a suspendării cursului executării silite. Ca sferă de aplicare, din perspectiva Codului de procedură fiscală, această suspendare este incidentă în cazul tuturor actelor administrativ fiscale care individualizează obligații fiscale, cărora le este atașată o obligație de plată și asupra cărora s-a formulat în prealabil o contestație fiscală. Prin urmare, odată ce contribuabilul/plătitorul depune o scrisoare de garanție la nivelul obligațiilor fiscale contestate și neachitate la data depunerii garanției, autoritățile fiscale nu încep sau suspendă imediat executarea silită începută împotriva actului administrativ fiscal. Astfel, în cazul contestațiilor formulate împotriva actelor de administrare fiscală, beneficiul imediat al acestui demers constă în suspendarea de drept a executării silite a creanțelor fiscale pe întreaga durată de valabilitate a scrisorii de garanție, care, conform prevederilor art. 235 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii.

20. Din prisma conținutului normativ al art. 235 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Curtea observă că legiuitorul a stabilit reguli procedurale ținând cont de incidentele ce pot apărea în perioada de valabilitate a scrisorii de garanție, o primă ipoteză fiind prevăzută de alin. (2), respectiv cea a respingerii contestației fiscale, în totalitate sau în parte, împrejurare în care organul fiscal poate executa creanța fiscală garantată prin această scrisoare numai în ultima zi de valabilitate a acesteia și numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile expres prevăzute de lege, și anume: contribuabilul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația la executare și nici nu depune o nouă scrisoare de garanție, iar instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea actului administrativ fiscal potrivit Legii privind contenciosul administrativ nr. 554/2004.

21. O a doua ipoteză, reglementată de alin. (3), este cea în care scrisoarea de garanție rămâne fără obiect, în următoarele situații: ca urmare a admiterii, în totalitate, a contestației la executare de către organul de soluționare a contestației, dacă actul administrativ fiscal contestat a fost desființat, în totalitate, de către organul de soluționare a contestației, dacă acțiunea în contencios administrativ a fost admisă în totalitate, iar instanța judecătorească admite, prin hotărâre executorie, cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau dacă, pe perioada soluționării contestației, în procedura administrativă sau în procedura de contencios administrativ, contribuabilul/plătitorul achită în totalitate obligațiile fiscale contestate.

22. Curtea constată astfel că, potrivit reglementării criticate din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, contribuabilul/plătitorul are posibilitatea de a obține suspendarea executării silite pe parcursul disputei cu organele fiscale, prin constituirea unei garanții la nivelul sumei stabilite prin actul administrativ fiscal contestat, al cărui termen de valabilitate trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii, iar pentru a evita executarea garanției și menținerea suspendării executării silite, contribuabilul/plătitorul este obligat să depună un nou instrument de garanție sau să prelungească valabilitatea celui depus anterior. Curtea reține că suspendarea operează numai până la soluționarea în primă instanță a acțiunii în anulare formulate de contribuabil, bineînțeles în măsura în care decizia de soluționare nu a devenit definitivă prin necontestarea ei în termenul de 6 luni prevăzut de Legea contenciosului

administrativ nr. 554/2004. Acest fapt rezultă clar din economia prevederilor art. 235 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care reglementează situațiile în care scrisoarea de garanție rămâne fără obiect și poate fi executată.

23. Așa fiind, în cazul în care s-ar respinge contestația sau acțiunea în contencios administrativ și până la formularea căii de atac, chiar în situația în care s-ar începe executarea silită, contribuabilul are posibilitatea să formuleze o nouă cerere de suspendare și să depună o nouă scrisoare de garanție, astfel cum rezultă din cuprinsul art. 235 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, care prevede că executarea silită se suspendă sau nu începe inclusiv pe timpul soluționării acțiunii în contencios administrativ. Prin depunerea unei noi scrisori de garanție/polite de asigurare, suspendarea se poate prelungi și pe durata necesară soluționării căii de atac. Organele de executare silită vor trece însă numai în ultima zi a termenului de valabilitate a garanției la executarea acesteia, și numai dacă sunt îndeplinite cumulativ cele trei condiții prevăzute de alin. (2) al art. 235 din Codul de procedură fiscală. Curtea apreciază că prin instituirea acestor condiții legiuitorul a lăsat posibilitatea contribuabilului/plătitorului de a prelungi durata suspendării chiar dacă acțiunea a fost respinsă în primă instanță și nu a obținut o suspendare în condițiile Legii contenciosului administrativ. Deși textul nu o prevede expres, după soluționarea definitivă a litigiului, în măsura în care acțiunea a fost respinsă, se va trece la executarea garanției, însă de această dată nu va mai trebui așteptată ultima zi a termenului de valabilitate, întrucât nu ne mai regăsim în ipoteza de la alin. (2).

24. Prin urmare, chiar dacă legea nu prevede în mod expres necesitatea unei hotărâri definitive, această necesitate decurge din rațiunea legii, inclusiv pentru a da posibilitatea contribuabilului să plătească de bunăvoie obligațiile fiscale, de această dată stabilite în mod definitiv, dar și pentru asigurarea raporturilor juridice dintre părți. Curtea consideră că prin executarea garanției în ultima zi de valabilitate a acesteia și numai prin îndeplinirea cumulativă a unor condiții, intenția legiuitorului a fost aceea de a-l proteja pe garant împotriva demarării unei executări silite înainte de a da posibilitatea contribuabilului de a-și executa de bună voie obligațiile sale pentru care garantul a emis scrisoarea de garanție. Apare, astfel, justificată opțiunea legiuitorului de a stabili ca executarea scrisorii de garanție să se facă în ultima zi de valabilitate a acesteia și numai în situația în care contribuabilul nu a plătit obligațiile fiscale datorate și nu a intervenit un alt act de suspendare a executării silite. Scopul legiuitorului a fost de a nu lăsa posibilitatea organului fiscal de a trata garantul ca pe un debitor, ci tocmai de a da întâi posibilitatea contribuabilului să își execute obligația în cazul în care i se respinge contestația/acțiunea împotriva actului administrativ fiscal și abia ulterior să se îndrepte împotriva garantului.

25. Rațiunea procedurii instituite de art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală este aceea de a conferi un drept autorității fiscale care are asigurată plata sumelor pretinse, imediat ce aceste sume se concretizează într-o creanță certă și lichidă, întrucât, atât timp cât cuantumul sumelor pretinse este contestat de contribuabil/plătitor în fața instanței, nu se poate reține caracterul cert al creanței fiscale și, deci, nu s-ar putea demara executarea acesteia. De asemenea, prin textul de lege criticat, legiuitorul a înțeles să reglementeze posibilitatea suspendării executării silite a creanțelor fiscale constatate prin titluri executorii prin constituirea unei scrisori de garanție de către debitorul obligației fiscale tocmai pentru a veni în sprijinul contribuabililor supuși executării silite de către organul fiscal. Curtea reține, totodată, că pe toată perioada suspendării executării silite, creanțele

fiscale ce fac obiectul suspendării nu se sting, cu excepția situației în care debitorul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8) din același cod. De asemenea, pentru creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării executării silite, în condițiile mai sus amintite, organul fiscal nu emite și nu comunică decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii.

26. Curtea observă că, în timp ce suspendarea judiciară condiționează suspendarea executării silite de depunerea unei cauțiuni, potrivit art. 278 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, în cazul suspendării administrative, cum este cea reglementată de art. 235 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, o astfel de condiție nu este prevăzută. Întrucât suspendarea judiciară este admisibilă, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 554/2004, doar „*în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente*”, Curtea constată că alternativa oferită de reglementarea criticată din Codul de procedură fiscală, și anume suspendarea executării silite prin depunerea unei scrisori de garanție/polite de asigurare de garanție, este un instrument protectiv care oferă o alternativă rapidă la suspendarea judiciară. Acest tip de suspendare asigură protecția împotriva executării silite a unui act administrativ fiscal nefavorabil până la soluționarea unei potențiale cereri de anulare a acestuia în fața instanțelor judecătorești competente, dacă este cazul. Așa fiind, pentru a evita riscul unei executări silite iminente, este eficientă depunerea de către contribuabil a unei scrisori de garanție imediat după formularea contestației administrative.

27. Raportat la susținerile privind lipsa de claritate a reglementării criticate, Curtea reține că, potrivit art. 13 din Codul de procedură fiscală, interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege. În cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, se ține seama de scopul emiterii actului normativ. Prevederile legislației fiscale se interpretează unele prin altele, dând fiecăreia înțelesul ce rezultă din ansamblul legii, iar în cazul în care acestea sunt susceptibile de mai multe înțelesuri, se interpretează în sensul în care corespund cel mai bine obiectului și scopului legii, în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce niciunul. În fine, dacă după aplicarea regulilor de interpretare mai sus menționate prevederile legislației fiscale rămân neclare, acestea se interpretează în favoarea contribuabilului/plătitorului.

28. Curtea învederează că, așa cum s-a subliniat de nenumărate ori în jurisprudența instanței de contencios constituțional, în acord cu cea a Curții Europene, oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept fiscal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna, astfel încât rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor. Niciodată normele nu trebuie interpretate în mod singular, disparat, ci trebuie avută în vedere o coroborare a acestora cu întreg cadrul legislativ în materie fiscală.

29. Așa fiind, Curtea constată că reglementarea cuprinsă în art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală este conformă cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, iar prin întreg ansamblul său normativ, Codul de procedură fiscală are în vedere reglementarea unor măsuri care să conducă la eficientizarea administrării fiscale, a îmbunătățirii echilibrului între drepturile și obligațiile contribuabililor și ale organelor fiscale.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de unitatea administrativ-teritorială comuna Coronini, județul Caraș-Severin, prin primar, în Dosarul nr. 12.254/299/2017 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și constată că prevederile art. 235 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 438

din 4 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Cristian Dică-Hristu în Dosarul nr. 7.947/109/2017 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 990D/2018.

2. La apelul nominal răspunde partea Agenția Națională de Integritate, prin consilier juridic Georgiana Habără, cu delegație

depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Precizează că prin criticile formulate autorul excepției urmărește modificarea prevederilor legale supuse controlului de constituționalitate, ceea ce excedează competenței instanței de contencios constituțional. De asemenea, arată că prevederile art. 23 din Legea nr. 176/2010 califică expres sancțiunea care intervine în cazul actelor juridice sau administrative încheiate de o persoană cu privire la care s-a constatat conflictul de interese, fără ca prin aceasta să se încalce Legea fundamentală.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că, în realitate, criticile formulate vizează aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii, de competența instanței judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.947/109/2017, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 176/2010 privind**

integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. Excepția a fost ridicată de Cristian Dică-Hristu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ (hotărâre a unui consiliu local).

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține în esență că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece prin formulările generale, redactare lipsită de precizie și claritate, nu se distinge între conflictul de interese — abatere disciplinară și conflictul de interese — infracțiune. Astfel, un destinatar al acestor norme nu poate avea o reprezentare a elementelor constitutive de natură obiectivă și subiectivă ale conflictului de interese. Se susține și încălcarea prevederilor constituționale privind neretroactivitatea legii, deoarece prevederile legale criticate permit Agenției Naționale de Integritate să formuleze acte referitoare la conflicte de interese petrecute înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 176/2010. De asemenea, prevederile legale criticate sunt neconstituționale în condițiile în care se referă la acte, fapte care nu sunt săvârșite exclusiv de cel la care se referă raportul de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate. În cauză lipsa de previzibilitate și lipsa calității legii sunt evidențiate de faptul că persoana evaluată ocupa, la data adoptării Hotărârii Consiliului Local Vlădești nr. 33 din 31 mai 2010, funcția de viceprimar al comunei Vlădești, iar legislația se referea la sintagme diferite.

7. De asemenea, autorul excepției susține că prin art. 23 din Legea nr. 176/2010 se încalcă dreptul la un proces echitabil și la securitate juridică, în condițiile în care nu se prevede un termen înăuntrul căruia să poată fi exercitată acțiunea în constatarea nulității actului. În cauză acțiunea Agenției Naționale de Integritate a fost introdusă la 7 ani și jumătate de la data adoptării Hotărârii Consiliului Local Vlădești nr. 33 din 31 mai 2010. Totodată, Agenția Națională de Integritate a solicitat constatarea nulității hotărârii menționate care a fost adoptată la data de 31 mai 2010, când era în vigoare Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, al cărei articol 47 a fost declarat neconstituțional. Se încalcă astfel și art. 147 alin. (4) din Constituție privind efectul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

8. **Tribunalul Argeș — Secția civilă** opinează în sensul lipsei de temeinicie a excepției de neconstituționalitate. Reține că sancțiunea nulității actelor încheiate în stare de conflict de interese era prevăzută expres și la data adoptării hotărârii consiliului local de art. 47 din Legea nr. 144/2007. Natura conflictului de interese — administrativ sau penal — a fost analizată de Înalta Curte de Casație și Justiție, care a arătat că este vorba de un conflict de interese de natură administrativă.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 23 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, având următorul cuprins: „(1) În cazul unui conflict de interese, dacă au legătură cu situația de conflict de interese, toate actele juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpuse, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, sunt lovite de nulitate absolută.

(2) Acțiunea în constatarea nulității absolute a actelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese poate fi introdusă de Agenție chiar dacă persoana în cauză nu mai deține acea funcție.

(3) Instanța va putea dispune motivat, pe lângă constatarea nulității absolute, și repunerea părților în situația anterioară.”

13. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și în art. 147 alin. (4) privind deciziile Curții Constituționale.

14. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Codul bunei administrații adoptat prin Recomandarea C.M./R.E.C. din 20 iunie 2007 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei și ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 23 din Legea nr. 176/2010 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 203 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 31 iulie 2013, Decizia nr. 316 din 18 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 20 august 2013, Decizia nr. 401 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 27 noiembrie 2013, Decizia nr. 311 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 1 august 2013, Decizia nr. 495 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 24 noiembrie 2014, instanța de contencios constituțional a respins excepțiile de neconstituționalitate.

16. Distinct de acestea, în prezenta cauză, sub aspectul criticilor de imprevizibilitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 176/2010, formulate în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea reține că, referitor la exigențele de calitate a legii, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a evocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a reținut că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul prevederii legale, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi (a se vedea spre exemplu Hotărârea din 24 mai 2007 pronunțată în Cauza *Dragotoni* și *Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, și Hotărârea din 28 martie 1990, pronunțată în Cauza *Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, paragraful 68). Dat fiind principiul generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută, sens în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a remarcat că

„una din tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive și că numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulilor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație”.

17. Plecând de la aceste considerente de principiu, în cauza de față Curtea observă că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate fac parte din titlul II: *Proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice*, Capitolul I: *Proceduri în fața Agenției Naționale de Integritate*, secțiunea a 3-a: *Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților* din Legea nr. 176/2010 și instituie reguli privind sancțiunea nulității absolute a tuturor actelor juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpușe, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, condițiile în care poate fi introdusă acțiunea în constatarea nulității, soluțiile și măsurile pe care le poate dispune instanța judecătorească în acest caz.

18. Referitor la critica privind absența unei definiții a „conflictului de interese”, ceea ce, în opinia autorului excepției, creează confuzii cu privire la calificarea sa ca abatere disciplinară sau infracțiune, Curtea observă că sediul materiei în ceea ce privește conflictul de interese în materie administrativă (definiție și principii) se regăsește în capitolul II din titlul IV al Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

19. Astfel, art. 70 din Legea nr. 161/2003 definește noțiunea stabilind că „*prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative*”.

20. Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice, conform art. 71 din Legea nr. 161/2003, sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

Persoanele publice care îndeplinesc funcțiile prevăzute de lege sunt obligate să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu ia sau să nu participe la luarea unei decizii, în exercitarea funcției publice de autoritate, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I. Încălcarea obligațiilor menționate constituie abatere administrativă, dacă nu este o faptă mai gravă, potrivit legii, iar actele administrative emise sau actele juridice încheiate prin încălcarea acestor obligații sunt lovite de nulitate absolută. Obligațiile amintite nu privesc emiterea, aprobarea sau adoptarea actelor normative (a se vedea art. 72, 73, 76, 99 și 100 din Legea nr. 161/2003). De asemenea, potrivit art. 77 din Legea nr. 161/2003, „*Conflictele de interese pentru președinții și vicepreședinții consiliilor județene sau consilierii locali și județeni sunt prevăzute la art. 46 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*”.

21. Aceste prevederi legale au în vedere conflictul de interese de natură administrativă, conflict ce poate conduce la aplicarea unei sancțiuni disciplinare, potrivit art. 25 din Legea nr. 176/2010.

22. Prin urmare, interpretarea sistematică a dispozițiilor evocate din Legea nr. 176/2010, precum și a celor ale Legii nr. 161/2003 relevă concluzia că prevederile de lege criticate sunt clare, precise și previzibile, iar aplicarea lor coroborată

oferă suficiente repere pentru ca destinatarul acestora — în cazul de față, alesul local — să înțeleagă sensul lor, putând să își adapteze conduita în mod corespunzător.

23. Pe de altă parte, conflictul de interese care intră în sfera ilicitului penal este reglementat în mod distinct și exclusiv de norma penală. Curtea observă că infracțiunea de „*conflict de interese*” a fost reglementată pentru prima dată în legislația penală românească, într-o formă similară celei prevăzute la art. 301 din Codul penal în vigoare, prin art. 253¹ din Codul penal din 1969, articol introdus în cuprinsul acestui din urmă cod prin art. I pct. 61 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006. De asemenea, se observă că, prin Legea nr. 193/2017 pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 25 iulie 2017, prevederile art. 301 din Codul penal au fost modificate, denumirea actuală a infracțiunii fiind „*Folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane*”, acestea având următorul cuprins: „*Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act prin care s-a obținut un folos patrimonial pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori un afin până la gradul II inclusiv se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică pe o perioadă de 3 ani*”.

(2) *Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazurile în care actul sau decizia se referă la următoarele situații:*

a) *emiterea, aprobarea sau adoptarea actelor normative;*

b) *exercitarea unui drept recunoscut de lege sau în îndeplinirea unei obligații impuse de lege, cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de aceasta.”*

24. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că infracțiunea de conflict de interese este o infracțiune de serviciu, care presupune un pericol concret, deoarece nu este suficient ca funcționarul să îndeplinească un act, ci trebuie ca acel act să fi produs direct sau indirect un folos material/patrimonial pentru sine, soțul său, o rudă ori un afin până la gradul II inclusiv sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi de muncă în ultimii 5 ani sau din partea căreia a beneficiat ori beneficiază de servicii sau foloase de orice natură. Curtea a constatat că infracțiunea de conflict de interese nu poate presupune doar obținerea unor foloase materiale necuvenite, ci obținerea oricărui tip de folos, întrucât incriminarea nu urmărește sancționarea unor situații în care sunt încălcate normele legale care conferă temei și justificare obținerii unor foloase materiale, ci a situațiilor în care exercitarea imparțială a atribuțiilor de serviciu ale funcționarului public ar putea fi afectată (a se vedea în acest sens Decizia nr. 34 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 30 mai 2019).

25. În raport cu cele enunțate, Curtea reține că legiuitorul, delimitând cu claritate conflictul de interes administrativ de conflictul de interes incriminat prin dispozițiile art. 301 din Codul penal, a respectat dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

26. Cât privește criticile de neconstituționalitate raportate la art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, Curtea reține că nici acestea nu pot fi primite. Astfel, norma invocată din Constituție vizează dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, potrivit art. 6 din Convenție, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Astfel, Curtea observă

că art. 22 din Legea nr. 176/2010 consacră posibilitatea persoanei supuse evaluării de a se adresa instanței judecătorești cu o contestație împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate prin care s-a constatat încălcarea regimului juridic al conflictului de interese, ceea ce reprezintă o garanție a liberului acces la justiție. De asemenea, prevederile art. 23 din Legea nr. 176/2010 nu îngrădesc dreptul persoanei interesate ca, în cadrul procesului având ca obiect constatarea nulității absolute a actelor juridice sau administrative care au legătură cu situația conflictului de interese, să formuleze apărările necesare pentru valorificarea pretențiilor sale, fiind asigurată respectarea exigențelor dreptului la un proces echitabil.

27. Referitor la critica autorului excepției în sensul inexistenței unui termen în care poate fi introdusă acțiunea în constatarea nulității absolute a unui act administrativ, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, având în vedere că, potrivit art. 24 din Legea nr. 176/2010, potrivit căruia „(1) Acțiunile introduse la instanțele de contencios administrativ urmează regulile de competență prevăzute în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Procedura de judecată este cea prevăzută în Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu există în prezenta lege prevederi derogatorii de la aceasta”.

28. De asemenea, dispozițiile Legii nr. 554/2004 se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte [a se vedea art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004].

29. Referitor la invocarea încălcării prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reiterează că o lege nu este

retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea spre exemplu prin Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002).

30. Sub acest aspect Curtea constată că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, fiind aplicabile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010, respectiv 5 septembrie 2010, fără a încălca principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

31. De asemenea, aspectele referitoare la constatarea nulității absolute a unor acte administrative aflate în legătură cu situația de conflict de interese, acte emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010, țin de modul de aplicare a legii, ceea ce reprezintă atributul instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

32. În fine, Curtea observă că, invocând Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 și Legea nr. 176/2010, autorul excepției urmărește ca, pe calea controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională să clarifice aspecte privind aplicarea în timp a normelor juridice cu incidență asupra actului administrativ a cărui anulare face obiectul cauzei deduse judecării. Or, asemenea aspecte excedează controlului de constituționalitate, fiind de resortul instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei *a quo*. Prin urmare, Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție nu are relevanță în cauză.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Dică-Hristu în Dosarul nr. 7.947/109/2017 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și constată că prevederile art. 23 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidarea și modernizarea stadionului Giulești «Valentin Stănescu», calea Giulești nr. 18, sector 6, București”

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidarea și modernizarea stadionului Giulești «Valentin Stănescu», calea Giulești nr. 18, sector 6, București”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și bugetul Clubului Sportiv Rapid București, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul
dezvoltării regionale
și administrației publice,

Sirma Caraman,
secretar de stat

p. Ministrul transporturilor,
Marius Humelnicu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 2 octombrie 2019.

Nr. 729.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Consolidarea și modernizarea stadionului Giulești «Valentin Stănescu»,
calea Giulești nr. 18, sector 6, București”**

Titular: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Beneficiar: Compania Națională de Investiții „C.N.I.”— S.A., pe perioada realizării investiției
Clubul Sportiv Rapid București — după realizarea investiției

Amplasament: municipiul București, calea Giulești nr. 18, sector 6

Indicatori tehnico-economici:

• Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA		mii lei	186.911
(în prețuri valabile la data de 15.07.2019, 1 euro = 4,7320 lei),			
din care C + M		mii lei	147.054
din care:			
• Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin Compania Națională de Investiții „CNI”— S.A.		mii lei	171.380
• Valoarea finanțată de Clubul Sportiv Rapid București		mii lei	15.531
• Valoare rest de finanțat, inclusiv TVA		mii lei	173.854
(în prețuri valabile la data de 15.07.2019, 1 euro = 4,7320 lei),			
din care C + M		mii lei	138.592
din care:			
• Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin Compania Națională de Investiții „CNI”— S.A.		mii lei	158.323
• Valoarea finanțată de Clubul Sportiv Rapid București		mii lei	15.531
Eșalonarea investiției rest de executat: INV/C + M			
— Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>153.000</u>
	C + M	mii lei	130.000
— Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>20.854</u>
	C + M	mii lei	8.592
• Capacități:			
— locuri în tribune		nr.	14.050
— suprafața desfășurată		mpAd	40.522
Durata totală de execuție a investiției		luni	21
Durata rest de executat a investiției		luni	13

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și prin bugetul Clubului Sportiv Rapid București, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pavilion de medicină operațională — politraumă în cazarma 1053 Craiova”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pavilion de medicină operațională — politraumă în cazarma 1053 Craiova”, prevăzuți în anexa care face parte din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Gabriel-Beniamin Leș
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 11 octombrie 2019.
Nr. 730.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Pavilion de medicină operațională — politraumă în cazarma 1053 Craiova”

Titular: Ministerul Apărării Naționale

Beneficiar: Direcția domeniului și infrastructurii — pentru perioada realizării investiției

Beneficiar final: Direcția medicală/Spitalul Clinic de Urgență Militar „Dr. Ștefan Odobleja” Craiova

Amplasament: Craiova, str. Caracal nr. 150, județul Dolj

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA		mii lei	51.924
(în prețuri valabile la data de 4.06.2018/1 euro = 4,6485 lei), din care:			
— construcții-montaj		mii lei	35.762
Eșalonarea investiției: INV/C + M	— Anul I	<u>INV</u> mii lei	<u>26.000</u>
		C + M	mii lei
	— Anul II	<u>INV</u> mii lei	<u>25.924</u>
		C + M	mii lei
			17.762
Capacități:			
— suprafața desfășurată		mp	5.882
— regim de înălțime			D + P + 2E
Durata de realizare a investiției		luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 11 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare și a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Alineatele (1) și (2) ale articolului 11 din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 februarie 2015, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Pentru transportul persoanelor din aparatul propriu, Autoritatea are în dotare un autoturism.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor de inspecție fitosanitară teritorială și vamală, monitorizarea organismelor dăunătoare, controlul oficial al comercializării, utilizării și calității produselor de protecție a plantelor, al reziduurilor de pesticide în plante și produse vegetale, precum și pentru testarea și calibrarea

echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor, Autoritatea are în dotare un număr de 57 de autoutilitare, dintre care 6 sunt centre mobile de inspecție, precum și o șalupă fluvială.”

Art. II. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 19 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 11 octombrie 2019.

Nr. 733.

ANEXĂ
(Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 30/2017)

N O R M A T I V E
de autoturisme și limite maxime litri/lună combustibil pentru structurile care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Nr. crt.	Denumirea unității	TOTAL	Din care		
			autoturisme pentru activități specifice	autospeciale	autoutilitare
1.	Direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București — servicii publice deconcentrate ¹⁾ a) autoturisme în parc comun — 42 b) activități specifice de monitorizare, inspecții, verificare și control — 84 c) activități specifice de consultanță, extensie și formare profesională în agricultură — 92	218			
2.	Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu”	125	75	50	
3.	Autoritatea Națională Fitosanitară ²⁾	58	1	—	57
4.	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură ³⁾	785	698	87	
5.	Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale ⁴⁾	200	200	—	
6.	Laboratorul Central pentru Calitatea Semințelor și a Materialului Săditor	9	6	3	

Nr. crt.	Denumirea unității	TOTAL	Din care		
			autoturisme pentru activități specifice	autospeciale	autoutilitare
7.	Inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor — servicii publice deconcentrate	120	3/unitate	1/unitate	
8.	Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor	4	4	—	
9.	Agencia Națională pentru Pescuit și Acvacultură ⁵⁾	54	45	9	
10.	Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole	13	13	—	
11.	Laboratorul Central pentru Controlul Calității și Igienei Vinului	5	5	—	
12.	Autoritatea pentru Administrarea Sistemului Național Antigriindină și de Creștere a Precipitațiilor	13	7	—	6
13.	Agencia Zonei Montane	6	2	4	
14.	Agencia Domeniilor Statului ⁶⁾	22	22	—	

¹⁾ Numărul și limita maximă litri/lună/vehicul pentru fiecare direcție pentru agricultură județeană și a municipiului București se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

²⁾ Autoritatea Națională Fitosanitară utilizează și o șalupă fluvială la nivelul Oficiului Fitosanitar Tulcea pentru monitorizarea stării fitosanitare a ecosistemului din Delta Dunării.

³⁾ Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și un număr de 3 șalupe. Limita maximă litri/lună/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁴⁾ Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, la nivelul Oficiului Județean pentru Finanțarea Investițiilor Rurale Tulcea, mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și o șalupă. Limita maximă litri/lună/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁵⁾ Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și un număr de 12 bărci pescărești din fibră de sticlă (motor și peridoc), 8 șalupe fluviale de control și 2 șalupe maritime de control, 10 bărci gonflabile cu cocă rigidă și motor. Limita maximă litri/lună/barcă/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁶⁾ Limita maximă litri/lună/vehicul pentru autoturismele din dotarea Agenției Domeniilor Statului se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru municipiul Săcele, județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2019 cu suma de 5.000 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, și alocarea acesteia bugetului local al municipiului Săcele, județul Brașov, pentru plata cheltuielilor curente și de capital.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și structura bugetului de stat pe anul 2019.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 11 octombrie 2019.
Nr. 736.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 170/2019 privind aprobarea numărului mediu maxim de personal pe anul 2019 pentru operatorii economici din industria națională de apărare, care desfășoară activități conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 170/2019 privind aprobarea numărului mediu maxim de personal pe anul 2019 pentru operatorii economici din industria națională de apărare, care desfășoară activități conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind

industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 1 aprilie 2019, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
Niculae Bădălau
Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 11 octombrie 2019.
Nr. 737.

ANEXĂ
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 170/2019)

Numărul mediu maxim de personal pe anul 2019, pentru operatorii economici din industria națională de apărare care desfășoară activități conform art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Nr. crt.	Denumirea operatorului economic	Numărul mediu maxim de personal
1.	Compania Națională Romarm — S.A. București	782
2.	Societatea Romaero — S.A. București	150
3.	Societatea Avioane Craiova — S.A.	150
4.	Societatea IOR — S.A. București	23
5.	Societatea Uzina Mecanică Orăștie — S.A.	10
6.	Societatea Șantierul Naval Mangalia — S.A.	10
TOTAL:		1.125

NOTĂ:

Nu se consideră depășire a numărului mediu maxim anual de personal aprobat dacă media aritmetică a numerelor medii de personal pentru care lunar se alocă fonduri conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, se încadrează la nivelul fiecărui operator economic, în limita prevăzută în această anexă.

Fondurile vor fi alocate în concordanță cu prevederile legale numai pentru plata drepturilor de natură salarială și a contribuțiilor datorate de angajator.

Răspunderea privind realitatea, regularitatea și legalitatea operațiunilor din deconturile justificative prezentate la plată aparține exclusiv conducerii executive a operatorilor economici beneficiari de alocații bugetare pentru plata drepturilor salariale. Sumele alocate, constatate nejustificate, se rețin în seama conducerii executive a operatorului economic.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind reguli de elaborare de către instituțiile publice a situațiilor financiare întocmite începând cu finele trimestrului III al anului 2019

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 9 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2014, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu situațiile financiare aferente trimestrului III al anului 2019, rapoartele privind situațiile financiare, rapoartele privind notele la situațiile financiare, precum și alte rapoarte, prevăzute la nr. crt. 1—6 din tabelul 1 „Generarea rapoartelor privind situațiile financiare”, la nr. crt. 1—11 din tabelul 2 „Generarea rapoartelor privind notele la situațiile financiare” și la nr. crt. 3—8 și nr. crt. 12 din tabelul 3 „Generarea altor rapoarte” din anexa nr. 6 „Procedură privind modulul «Generarea rapoartelor de situații financiare ale instituțiilor publice»” la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 517/2016 pentru aprobarea de proceduri aferente unor module care fac parte din procedura de funcționare a sistemului național de raportare — Forexbug, cu modificările și completările ulterioare, sunt generate din Sistemul național de raportare — Forexbug.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) se verifică și se validează de către instituțiile publice potrivit prevederilor cap. II subcap. II.16 „Completarea formularului «Lista de validare a rapoartelor recepționate pentru Situații Financiare»” și III.16 „Depunerea formularului «Lista de validare a rapoartelor recepționate pentru Situații Financiare»” din anexa nr. 5 „Procedură privind modulul «Completarea și depunerea formularelor din sfera raportării situațiilor financiare ale instituțiilor publice»” la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 517/2016 pentru aprobarea de proceduri aferente unor module care fac parte din procedura de funcționare a sistemului național de raportare — Forexbug, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Situațiile financiare întocmite de instituțiile publice, potrivit prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.998/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea și depunerea situațiilor financiare trimestriale și a unor raportări financiare lunare ale instituțiilor publice în anul 2019, precum și pentru modificarea și completarea altor norme metodologice în domeniul contabilității publice, se depun la ordonatorii superiori de credite la termenele prevăzute de lege.

(2) Ordonatorii superiori de credite își exercită prerogativele de verificare și centralizare a situațiilor financiare ale instituțiilor publice subordonate, conform reglementărilor în vigoare.

(3) Începând cu trimestrul III al anului 2019, raportările prevăzute la alin. (1), întocmite de instituțiile publice, nu se mai depun la Ministerul Finanțelor Publice și la unitățile sale subordonate.

Art. 3. — Verificarea și validarea rapoartelor prevăzute la art. 1 se efectuează de instituțiile publice cu datele din situațiile financiare întocmite potrivit prevederilor art. 2.

Art. 4. — (1) Până la sfârșitul anului 2020, ordonatorii de credite au obligația de a lua măsurile necesare pentru adaptarea aplicațiilor informatice proprii, astfel încât acestea să permită realizarea situațiilor financiare pe formatul rapoartelor prevăzute la art. 1.

(2) Începând cu anul 2021, situațiile financiare elaborate de instituțiile publice în formatul prevăzut la art. 2 alin. (1) nu se mai întocmesc, de la această dată acestea realizându-se în formatul și structura prevăzute la art. 1 alin. (1).

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 10 octombrie 2019.

Nr. 3.265.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

